

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to **The English Editor, 'Morning Star'** UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 100125 / 81

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 141 JAFFNA, FRIDAY, 26TH JUNE, 1981 No. 26

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year. Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Re. 1/- per copy.

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

University Admissions (Science Faculty) 1981

University admissions to the Science Faculty this year has registered a sharp increase in the number of students admitted to the Science Faculties on considerations other than merit.

Except in Colombo and Jaffna where the percentage of concessional admissions have been 35 per cent and 15 per cent respectively, in all other districts the percentage of low quality admissions have been very high. Even in Kandy which cannot be rated as "a deprived district" only 12 were selected on merit and 100 on basis other than merit. In Galle, out of 100 students selected, only 6 were selected on merit and 94 on considerations other than merit.

Whither Science Education in Sri Lanka?

Memorial Lectures

Dr. S. J. Tambiah, of Sri Lanka who is now Professor of Social Anthropology at Harvard University and who has been elected a Fellow of the American Academy of Arts and Sciences will deliver the *Sir Sarvapalli Radhakrishnan Memorial Lectures* at all Saints College in February 1982.

The *W. R. Chanmugam Memorial Lecture* will be delivered today by Mr. G. A. C. Siri-manne General Manager, Elephant Lite Corporation.

Mr. W. R. Chanmugam was the first Sri Lankan Government Analyst and President of the Chemical Society of Ceylon. He died early this year.

He is the eldest son of the late Mr. J. K. Chanmugam of Jaffna Central whose name is written large in the educational annals of Jaffna.

Jaffna College

Re-print of Two Books

Two books of great historical value relating to the early history of the American Mission in Ceylon are to be re-printed, according to a decision taken by the Jaffna College Board of Directors.

One is "A History of the American Ceylon Mission" (in Tamil) by Rev. C. D. Velupillai—and the other is "A Century of English Education in Ceylon" by Mr. J. V. Chelliah, a former Vice-Principal of Jaffna College.

The former is the only authentic source of reference of early American Mission activity in Ceylon and the latter is the history of Jaffna College from the time of Dr. Daniel Poor and the Batticotta Seminary (1823) to the time when Jaffna College celebrated its Centenary (1923).

For the Record

Jaffna DC Polls—Results

The District Council Elections were held on 4-6-81 but the results for the Jaffna District were announced on 16-6-81.

TULF	— 263,369	votes
UNP	— 23,302	"
TC	— 21,682	"
Ind. (One)	— 4,151	"
Ind. (Two)	— 3,455	"
Rejected	— 4,328	"
Total polled	— 315,999	"
Total Registered	— 463,414	"

Members of the Jaffna DDC

1. S. Nadarasa (Chairman)
2. S. Nagarasa
3. N. Rasenthiran
4. M. Thambimutbu
5. A. Nadarasa
6. K. Somasundaram
7. J. Soosapillai Alagiah
8. K. Sinnathurai
9. S. Nadesan
10. S. Poopalasingam

Church News from Abroad

Well Preserved Churches

The re-opening for worship of a number of Churches from China has posed a number of problems. In Shanghai, the priest told some visitors of the embarrassment caused when thousands of barrels of preserved pickles and dried fruits which had been stored in the Church building had to be left on a wharf as there was no alternative warehouse. Church members helped to move the groceries.

The Church and Tourism

A Sussex Parish charged 40 Americans £ 200 (\$ 440) each for a week's holiday. The result was £ 8000 (\$ 17,600) for the Church Roof Fund.

Death of Ecumenical Pioneer

One of the last pioneers of the modern Ecumenical Movement passed away recently in France. She is Suzanne de Dietrich (89) who along with Rev. Willem A. Vissert Hooft and Marc Boegner had worked with the Student Christian Movement since 1914. She was on the Staff of the Ecumenical Institute at Bossey from 1946—1954 and organised biblical study seminars along with Hendrik Kraemer in the preparation of the Institute Programme in which many from different countries caught their ecumenical spirit.

Correction

The last paragraph of our Editorial of 19-6-81 should read as follows:—

"Tact, it is said, "consists in knowing how far we can go too far" — The misprint is regretted.

In brief

The Jaffna Public Library will be re-opened for use on 3-7-81 in the Jaffna Town Hall. The rooms on the Eastern side of the building (ground floor) has been set apart for the Library.

CHUNDIKULI OLD GIRLS RE-UNION

Saturday 25th July 1981

PROGRAMME

- 3.30 p. m. Praise Service College Hall.
 - 4.15 p. m. Business Meeting.
 - 5.00 p. m. Tea.
 - 6.00 p. m. Play.
- Annual Subscription Rs. 2-50.
No individual notices.
Husbands of old girls are invited.

Sita Wijeyarajah

Hony Secretary,
498/1, Navalar Road,
Jaffna.

A Church Centenary

St. Luke's Church, Borella

The Church of St. Luke, Borella, (dedicated on 30-6-1881) celebrates its Centenary next week. The building underwent extensive renovations in 1941 when Rev. H. Ivan S. Corea was Vicar of the Church.

St. Luke's has played a vital role in making religion, community-oriented. A Religious Brains Trust organised in 1950 with Mr. A. M. K. Kumaraswamy as the question master and Messrs C. P. Malalasekara, K. Arulnandhi, F. Rustomjee and Rev. Ivan S. Corea as participants heralded a programme of Inter-religious Dialogue—a subject which today constitutes an important commission of the World Council of Churches.

The Church has always been keenly sensitive to national problems besetting Sri Lanka—the communal canker, the plight of Plantation worker, human rights violations etc., etc., and has from time to time organised seminars with a view to creating a lively Christian consensus on these national issues.

It is significant that St. Luke's Church invited a Good-Will Mission from the North in 1958 when the present Bishop of Colombo, the Rt. Rev. Swithin Fernando was Vicar of the Church [1958 was the year of communal riot in Colombo under the SLFP government.]

The present Vicar of the Church is Rev. Kenneth Fernando. The Church holds its Special Festival Service tomorrow (27-6-81) at 9 a. m. The Bishop of Colombo will be the celebrant. The preacher at the Service will be Rev. Roger A. Herft, Vicar, Church of St. Mary and St. John, Nugegoda.

"The Greater Gift" By A. J. Cronin

A. J. Cronin, the Scottish Physician turned Novelist, died in January at the age 84 in Switzerland. Cronin is dead but his stories live. They are stories that elevate the mind and ennoble the spirit. One of his best is a story entitled "The Greater Gift", sandwiched within the page of a Novel. Some of your readers would have come across the story while others may not have. I wish to share the story for the benefit of the latter and for my own satisfaction. It has necessarily to be substantially abridged for accommodation in the 'Star'. I hope, however, that I shall be able to do justice to the story.

Once upon a time there lived in the South of Italy two boys who were inseparable friends. One was Mario, son of a wealthy landowner, the other Anselmo, son of a village cobbler. Mario's parents had destined him for the Church and Mario was not averse to the idea and he was fond of rituals and ceremonies. He aspired to be a great preacher. Anselmo promised, "I will pray, Mario, every day that you may have that gift".

In due course Mario entered the monastery. Anselmo hung about the village for a few lonely months and then, unable to bear the separation, followed his friend to the monastery where he became a lay brother doing the menial duties of the house. Though they were separated for most of the time Anselmo was happy that he was at least under the same roof as Mario.

In the fulness of time Mario was ordained and he was to preach his inaugural sermon on Easter Sunday. As Mario mounted the pulpit he saw beneath him, squeezed against the pillar in the corner, Anselmo gazing up at him with expectant eyes. Thus encouraged, Mario gave of his best. It was a spirited sermon which was followed at intervals by sermons of greater fluency and power. Always Anselmo was there in obscurity beneath the pulpit.

Gradually, Father Mario's fame as a preacher grew. Invitations came to him from Churches all over the country. Anselmo accompanied him everywhere. In time Fr. Mario was consecrated Bishop. In his episcopal palace Bisho Mario lived in lordly style. Now he barely designed to notice that submissive, ever-willing little brother who served him with self-effacing docility.

One Sunday, as he preached, Bishop Mario felt a vague deficiency in his surroundings. Gazing down he found that Anselmo was not there in his accustomed place. The Bishop faltered and abruptly ended the sermon. He hastened to the sacristy and demanded that Anselmo be sent for at once.

(Continued on page 4)

காத்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மாட்சிமை

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி)

புதிய சீனாவில் புத்துயிர் பெறும் திருச்சபை

[19-6-81 இடந்த தொடர்ச்சி]

அவருடைய போதனைகள் மற்றவர்களின் போதனைகளுக்கு வித்தியாசமாகவே காணப்பட்டன. இப்படியாகலாம், அப்படியாகவே கட்டும் என்ற சொல்லாமல் அவருக்குப் பரத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட அதிசயத்தின் படி போதித்தார். மத்தேயு 5:20, 22, 28, 32, 39 44 முதலான வசனங்கள் இதைத் தெளிவுறுத்துகின்றன. அவருடைய முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் 'தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்', என்பதே. தேவன் நமது தந்தை. நாம் அவரின் பிள்ளைகள் ஆதலால் நாம் அவருக்குரியவர்கள். மனுசீயஜாதி ஒரே குடும்பம். இக்குடும்பத்தின் தலைவன் நமது பரமதந்தை. எல்லா மக்களும் சகோதர சகோதரிகள். எங்கள் சொந்தம் எங்கள் பரம பிதாவுடன் பாராட்டப்படும் போது இப்பந்தத்திற்குரிய பொறுப்புகளும் நமக்குண்டு. நமக்குள்ள பொறுப்புகளின் படி நாம் ஊக்குவிப்புகள் வேண்டியவர்களாய் மிகுக்கிறோம்.

II அவரின் அதி உன்னத வாழ்க்கை:-

(1) அவர் தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் தேவனுடைய சித்தத்திற் சென்றே அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தார். தான் உடைந்தல் வாழ்ந்த நாட்களில் (தேவனின்) சித்தத்தைப் பரிபூரணப்படுத்தவே தே அவரின் நோக்கமாயிருந்தது. இயேசு கிறிஸ்து நாதர் பன்னிரண்டு வயதாயிருந்த போது அவரின் தாயார் அவரைக் காணவில்லை என்ற தோடி அக்கனையிற்ற போது இயேசு தாயரைப் பார்த்து, "நீங்கள் ஏன் என்னைத் தேடினீர்கள்? என் பிதாவுக்கு சித்தத்தை நான் இருக்க வேண்டிய தென்று ஆறியீர்களா?" என்று என ஊக்கம் 2:49ல் வாசிக்கிறோம். தேவனுடைய சித்தத்திற் கைமந்து நடப்பதையே அவர் தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார் என்று நாம் அறிகிறோம்.

இயேசுகிறிஸ்து நாதர் கடைசி முறையாக எருசலே முக்குப் புறப்படுகையில் பேதலானவரைக் கண்டித்து கொண்டு அவரை அங்கே போக வேண்டாமென்று மறித்த போது இயேசு வரவளிப்பேறுகையப் பார்த்து, 'எனக்குப் பிசுவை போ சாத்தானே' என்று கூறியதாகவும் உயிர் போவதாயிருந்தாலும் தான் எருசலேக்குப் போக வேண்டும்! அது தமது பரம பிதாவின் சித்தம், என்று சொல்லி துணிந்து புறப்பட்டார் என்றும் மத்தேயு 16:23ல் காண்கிறோம்.

சிலுவையிலேறையும் படுவதற்குச் சற்று முன்பதானாலும் அவர் கெத்சமனேதோட்டத்தில் ஜெபித்த விதத்தைப் பார்த்தால் ஊக்கம் 22:42ல் நான் காணுவது போல 'பிதாவே உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பரத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கும் படி செய்யும். ஆயினும் என் சித்தத்தின் படியல்ல, உமமுடைய சித்தத்தின் படியே ஆக்கடவது.' என்று ஜெபம் பண்ணினார்.

இது எவ்வாறு மனிதரும் அறிந்துகொள்வதற்குக் வேண்டிய ஒர் உண்மையான முறை. மனிதன் தேவனுக்குரியவன். தேவனே மனிதனை உண்டாக்கினவரும் வாழப் பண்ணுகிறவரும். ஒரு மனிதன் பிறப்பதற்கு முன்னரே அவனுக்காக ஒரு பரிபூரண

திட்டம் தேவனுக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ளதென்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி தனது புஸ்தகம் 44:2; 49:1.ல் கூறியிருக்கிறார். தேவன் ஒரு தொல் பொருளியலாளர். மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் அவருடைய சித்தத்திற்கிணங்கி நடந்து அவர் போட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதே மனிதன் செய்யவேண்டிய கடமை.

(2) அவர் மற்றவர்களின் நன்மைக்காக இருந்தார். பிறரின் நன்மைக்காகவும் பிறர்மேல் அவர் கொண்ட பெரிய அன்பிற்காகவும் தமது சொந்தச் சிவனையும் அர்ப்பணிக்க அல்லது தந்தல் செய்யத் தயாராயிருந்தார்.

அநேக சனங்கள் சுயநலவாதிகளாகவும் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கை, சொந்தத் தேவைகளைப் பற்றியே அக்கறை கொண்டவர்களாய் மிகுக்கிறார்கள். இப்பிழையான மனோபாண்மை சில குடும்பங்களுக்கிடையிலுள்ள அந்தத்தவரின் மத்தியிலுமுண்டு. தங்கள் சொந்தச் சந்தோஷம், நன்மை முதலியவற்றைக் கருதியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிறருடைய நன்மைக்காக, பிறருடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒருவன் பாடுபட்டு அவரால் உழைப்பானேயானால் அங்கு மகிழ்ச்சி மிகு மாட்சிமை பிறக்கும். இயேசுவின் மாட்சிமை அவரின் வாழ்க்கையில் அவர் மற்றவர்களுக்காகக் காட்டிய அக்கறையின் காணப்படுகிறது. பித்த வரடிய மக்களை அவர்களது நற்போது, நோயால் வாடினவர்களைக் காண்கையில், இயேசுகிறிஸ்துநாதர் "மனதுகொண்டு" என்ற வார்த்தை வேதத்திற் பக இடங்களைப் பரவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது காண்கிறோம். மத்தேயு 14:14; 15:32; 20:34; 23:37; மாற்கு 1:41; ஊக்கம் 7:13; யோவான் 11:25; முதலிய வசனங்கள் இயேசுவின் மன உருக்கம் பரிசீலிக்கும். நோய்க்கு மாக மாத்திரம் இல்லை; ஒரு மனிதனின் முழுமைக்கே குறித்தும் அதாவது சரிம, மனம், ஆத்மர முன்றின் முழுமைக்கே குறித்து மனமுருகினார் என்று காட்டுகின்றன. தேவன் மனிதனின் முழுத் தேவையையும் பூரணமாக்கப்படுவதற்கு அவனின் வாழ்க்கை ஒரு ஒழுங்கு வாழ்க்கையாகவும் என்னைக் காட்டினார். இயேசுவரவரவன் எப்பொழுதும் தனது வார்த்தைகளில் 'பிணியாவி' 'கசமுள்ளவன்' என்ற பதங்களை மத்தேயு 9:12; 5:31-34 மாற்கு 2:17; 5:31-34; ஊக்கம் 5:31, முதலிய வசனங்களில் பாவித்திருக்கிறார்.

இரண்டு பாதங்களும் இரண்டு கைகளும் சிலுவையில் ஆணிகளாக வகுக்கப்பட்டுத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையிலும் தன்னிடு பக்கங்களிலும் அறைப்பட்டு நின்ற கண்ணுக்காகவே இயேசு ஜெபித்தார். தனது நேச, பகி, காயங்களைப் பெருகுப் படுத்த தாமப் பிறர் வேலைகள், பாடு முதலியவற்றிற்காகவே கரிசனை கொண்டு மனதுகொண்டார்.

(3) பிறம் பரக்கப்பட்டு "தினாடப் படாதவர்" என்று பிரித்து வைக்கப்பட்ட மக்கள் மேல் இயேசு அறிமம் இரக்கம் காட்டினார். எக்லேசியாயும் ஒரே தேவனின் மக்கள் என்றே மதித்தார். மனிதர் இன்ன விதமாய் இருக்கிறார்கள் என்று வேண்டியவர்களை அவர்கள் தேவ

இருக்கும் குழந்தையின் சினக் கிறிஸ்தவர்களின் முதல்கரிசனை கம்ப்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டதோ, தள்ளி விடுவதோ என்பதல்ல; தம் உடன் சினமக்களாகிய (கிறிஸ்தவர்களாக) பிறருடன் எப்படி ஒன்று பட்டிருக்கலாம், தம் சுய தேசமாதிரி சீனாவுக்கு உரிய வற்றை எப்படிக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதே. கிறிஸ்தவ செய்தியைப் பரப்புவதில், சபையாரைப் பராமரித்தல், குருமாரையும் அடிச்சதத் தலைவர்களையும் பயிற்றுதல் முதலிய அத்தியாவசியக் காரியங்களிலேயே சினத் திருச்சபை இப்பொழுது ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனினும் தாம் முன்பு பழக்கப்பட்டிருந்த முறைகளை விடத் தற் காலத்துச் சோஷலிச முறையே கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளுக்கும் போதனைகளுக்கும் மிகக் கிட்டியது எனத் திட்டவாட்டமாய் நம்புகிறார்கள். ஐகவரியவரன் பரவோச ராஜ்ஜியத்திற் பிரவேசிப்பது மிகக்கடினம் என இயேசு கூறியதை இப்பொழுது தான் விளக்கிக் கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது எனப் பலரும் சொல்லுவார்கள். மேல ஆன் ஆவயத்திற் சேர்ந்த ஒரு குருவரவரர் இதை இன்னும் வலியுறுத்திப் பின்வருமாறு கூறினார்:

"மார்க்ஸியத்தின் கொள்கைகள் அனைத்தையும் என்னை விளக்கிக் கொள்ள முடியாது; ஆனால் சினக் கம்ப்யூனிஸ்ட் எஃசி சின மக்களுக்கும் செய்துள்ளவை சீனாவில் கடவுளின் ராஜ்ஜியம் வருவதைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதே என் சிந்தனை. முன்னே மனிதருடைய நிலை பரங்கன் மிகவும் மேலமரணவ... இப்பொழுதே இவை வரவும் மாறிப்போயின. பிச்சைச்சாரர் இல்லை; குதிரைப் பந்தங்கள் நடத்தப் பட்ட இடம் ஆப்போ டூங்கா ஆகிவிட்டது: குதிரைச் செயல்கள் மிகவும் குறைந்து விட்டன. சினக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்டிவை உபயோகித்து இந்தவறு நல்ல காரியங்களையும் கடவுள் சீனாவிற்கே செய்தமைக்காய் அவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன்."

சீனாவின் புரொட்டஸ்தாந்து சபைக்கு உதவிக்காரம் கொடுத்ததுக் கொண்டிருப்பது "முன்றும்

னுடைய ஐக்கியத்திற்குப் படுகையல், தேவனுக்கு ஆனப்படுகையில் என்ன விதமாய் ஆகுவார்கள், என்ன விதமாய் தேவனின் சித்தத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாகவரலாம் என்றே கருதினார்.

யூதர்கள் தங்கள் சாதிக்குள்ளேயே சிலரை பாடுகளை பண்ணி அப்பாரு பாட்டிற்குரியவரைத் தங்களிலும் தாழ்த்தினார் என்று புறக்கணித்து வைத்தார்கள். இவர்களை 'இழிவானவர்கள்', 'அசுத்தமானவர்கள்' என்று பிரித்து வைத்தார்கள்.

(தொடரும்)
[குறிப்பு:- "காத்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மரட்சிமை" என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையைத் தமிழாக்கம் செய்தவர் திருமதி இசுபேல் அப்புத்தாநன். சென்ற ஆதழில் ஆனப்பநாதன் என்ப போட்டிருப்பது தவறு. பிழைக்கு வருந்துகிறோம். ப-ர்.]

சச்சய வாழ்வியக்கம்" (Three-Self Movement) இது. பலர் சிந்திப்பது போல, ஒரு உயர்ந்த திருச்சபை அல்ல. இது சபைகளுக்குத்தவிரான ஒரு இயக்கம் மாத்திரமே. இதன் பிரதான வேலைகள்: ஒரு இறைமையிற் கல்லுரிமை அமைத்துக் குருமாரைப் பயிற்றி விடுதல், சகலர்க்கும் பொதுவான வழிபாட்டு ஒழுங்கு ஒன்றைத் தயாரித்தல், வழிபாட்டிற்கும் படிப்புகளுக்கு முரிய நூல்களைத் தயாரித்து வெளியிடுதல் முதலியனவாகும். இது இன்னுமொரு வகையிற் கடமையாற்றும், அரசாங்கத்தின் மார்க்க விவகாரப் பிரிவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்து, முத்திய அரசாங்கத்தினுக் கவனிப்பப்பட்டிருந்த ஆதனங்களை யும் கட்டடங்களை யும் திருப்பிப் பெறுவதற்கான முயற்சி யெடுத்தல் அங்கவாறுகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொத்துக்களைக் காண வாடகைப் பணங்களைப் பெற்றுச் சபைகளுக்குக் கொடுத்தல், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்கு மிடையிற் எழக் கூடிய பிரச்சனைகளில் மத்தியஸ்தம் பேசுதல்— இப்பெர்ப்பட்ட காரியங்களையும் இவ் வி யக் கம் கவனித்துக் கொள்ளும்.

வரைச்சாரப் புரட்சியினால் திருச்சபை அழிந்து போகாமல் இருந்ததற்கு இரண்டு காரணிகள் கூறலாம்: ஒன்று சினக் கம்ப்யூனிஸ்ட் எஃசியின் கொள்கைகள்; மற்றது முன்றும் சச்சய வாழ்வியக்கம் உட்படும். இந்த இயக்கம் அரசாங்கத்தின் ஒர் ஏவுகணை யென்பவரும் தவறாகச் சிந்திக்கிறார்கள். அப்படியல்ல, அரசியல் நியாயங்களை விட்டுச் சிலர் இவ்வியக்கத்தை எதிர்த்திருக்கின்றன என்பது உண்மையே. இவர்கள் ஒரு "சபை" அல்ல; தவிரவர்கள் மாத்திரமே, "விட்டுச் சபைகள்" எனப்படும் பல கட்டத்தினரும் இந்த இயக்கத்திற் கூடாமல் கவனிப்பப்பட்ட தமது ஆயக்கக் கட்டடங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விட்டுச் சபைகளைச் சேர்ந்தவர்களின் பலர் ஆலயங்களில் நடக்கும் வழிபாட்டிற்கு வருவதில்லை. ஆலயங்களை நிரம்பியிருப்பதற்கே அரசு, பிரயணம் செய்ய வேண்டிய தூரம் அதிகமாயிருப்பதாலோ, அல்லது வயது சென்றவர்களால் நேரம் வரப்பெட்டிருப்பதாலோ இவர்கள் விடுகளை (அலவகை) தார் பலர் சேர்ந்து நடத்தப்படும் வழிபாடுகளையே விடும் புலர். இவர்களுக்கிட ஆலயங்களைக் கடமைமாற்றும் குருமாரின் உதவியைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வார். போதியளவு குருமார இல்லாததால் இந்த விட்டுச்சபைகள் அனைத்தையும் பராமரித்து நடத்துவது முடியாத காரியம். எனினும் இந்தக் குறைவை நிவிர்த்திப் பண்ணும் திட்டங்களை வகுக்கக் காத்திருக்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

EDITORIAL

A Significant Milestone

Though bereft of fanfare or pageantry, in conformity with the mood of the time, the Tenth Anniversary of the Consecration of our Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, which we, as a Diocese, observe on 30-6-81, needs more than a passing mention.

Bishop Ambalavanar was the first Bishop of the C. S. I. to be consecrated in Jaffna.

We remember the day vividly when the large congregation at the Cathedral Church, Vaddukodai which had overflowed into the lawn outside (where benches had been placed under the spreading shade of the margosa trees) had to wait for some hours patiently for the arrival from India of some of those who were to participate at the Consecration Service, one of whom was the General Secretary of the Synod.

The party did arrive and the Service Order went through with every part conducted as stipulated in the Programme.

We have not gone very far in time from those days when a tentativeness and timidity crippled every aspect of our national life in Sri Lanka. "The only thing certain in our country" quipped one of our former missionaries just before he left our shores for good, "was that everything is uncertain".

1981 sees the Christian Church facing greater challenges than it did in 1971.

Our own Bishop's tenure (of a decade) is sandwiched between two insurrections that rocked this country. The latter—the 1981 "insurgency"—has affected not merely our economy but endangered in a startling manner the whole human relationships between the two major communities, who have made this country their motherland, each in its own right.

"We are not fighting for separation, we are only fighting for our land" is the anguished cry of one of the accredited political leaders of the Tamil speaking minority in this country.

As a Christian Church in Sri Lanka how shall we position ourselves in the light of the new shadows that have fallen on our land in recent weeks.

It is relevant here to mention that the contribution that our Bishops in Sri Lanka have made to the life of the nation, particularly the alertness they have instinctively displayed, in all crisis situations in this country, have been a great source of strength to the people of this island particularly those who have been involved in the disasters and devastation.

We read that a team of church people from six nations will arrive in Australia during the first week of June to start a visit which will focus new international attention on the conditions of Australian Aborigines.

It is an event which symbolises the increasing awareness of the Churches of all traditions in

DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS

by Professor A. J. Wilson
(Continued from last issue)

Professor W. H. Morris Jones has remarked in regard to India in his *The Government and Politics of India*:-

each State Minister will of course have official dealings with the appropriate minister at the Centre and some will be more effective than others in pressing their claims. But in most States the Chief Minister is the key figure in relations with the Centre. His officers and ministers will be to and fro to New Delhi often enough but their difficulties and unfinished business of importance will be gathered up in the Chief Minister's file for discussion with New Delhi.

For State Minister, we will have to substitute the member of the Executive Committee and for Chief Minister, the appropriate equivalent is the Chairman of the District Development Council.

The opportunity for bargaining co-operation and effecting compromises is available in other provisions in the District Development Councils Act. Section 26 empowers the Cabinet of Ministers to allocate funds to a District Development Council. Funds can only be obtained when there is the spirit of give and take. Sections 27 and 30 give a District Development Council the right to raise loans but these will have to be authorised by the Minister in charge of Development Councils and the Minister of Finance. It will be up to the Executive Committee and the Chairman of the Council to persuade, co-operate and bargain with these Ministers. Section 48 authorises the President of Sri Lanka to appoint the key official of a district, the District Secretary. The Section however states that the President may, where he considers it necessary, consult with the Chairman of the Council when he makes this key appointment. A resourceful Chairman will be able to persuade the President to appoint the person whom he wants. Nevertheless even if the District Secretary is an appointee not acceptable to a Chairman, such a District Secretary will, in terms of Section 48 (1) of the Act, be subject to the direction of the Executive Committee. Finally there is the question of the appointment of a District Minister. Although the appointment of Ministers including District Ministers, is, in terms of the Constitution, a matter within the

a wide range of concerns for the rights of all people to enjoy the fullness of life that God wills for the whole human family.

Broadening the struggle for human rights to include in it not only civil rights but political systems that shape the cultural identity and dignity of peoples, is an issue which is clearly related to the fundamental tenets of the Christian faith.

The contemporary political climate in Sri Lanka today remains to the Christian Church its most punishing adversary.

sole and unfettered discretion of the President of Sri Lanka, a District Development Council and its Chairman can again by wise and careful negotiation secure a District Minister acceptable to the Council. It will be up to the Council and its Chairman to provide the necessary co-operation to obtain an appropriate District Minister. The politics of the new system, in fact, provides the opportunity for the proper selection of such a minister.

The conclusions that can therefore be drawn from the interpretations made here about the District Development Councils system are that

1. The system does not, in the context of political science lend itself to ready classification. It is not federal though it has some of the characteristics of federal systems of government. It is not also federal in the sense that, in certain respects, the District Development Councils have greater advantages than, for example, the States in the Indian and Malaysian federations. It is not quasi-federal because it can be said to have in it features that make it more than quasi-federal.

2. The system cannot be termed unitary. Legally and constitutionally it might be argued that the central government has, in the end the ultimate power. But this is also largely true of the Indian and Malaysian Federations if their day to day workings are closely examined. And this also applies to the older federations because of the increasing dependence of the states of their federal governments for financial assistance.

3. The system has in it definite built-in devices designed on the presupposition that there will be a great deal of give and take, many bargains and more compromises. If healthy conventions are evolved, it can even develop the characteristics of rigid federal systems of the old classical style. District Development Councils are therefore *sui generis* (a structure of its own kind).

4. If properly worked, the system can, for the Tamil people, achieve the advantages of a separate and meaningful existence within which the Tamil language and Tamil culture can be preserved and protected and the economy of the Tamil-speaking peoples developed so as to make them less dependent on government service and less inclined to migrate to the Sinhalese provinces to find their daily means of livelihood. In effect, the system is unique in that it could be made to work in a way so as to enable the Tamil-speaking peoples to live in self-assured and peaceful coexistence with the Sinhalese people.

(Concluded)

IN BRIEF

O *Christian Civilisation*—The Jaffna University Course in Christian Civilisation as a subject for the Degree Examination has had a good response. The enrolment from seven has now shot up to 22 and with the next Academic year commencing in October, the number is expected to increase.

O *The North Colombo Medical College* (NCMC) at Thalagolla, Ragama is expected to be formally declared open on 26-9-81 by President Jeyawardene. Dr. G. M. Heenilame will be Chairman of the Board of Governors. 120 students have been enrolled. This number includes 20 foreign students some of whom are children of Sri Lankan expatriates. The course will begin in the first week of October after an eight week *Orientation Course* to the students on Sri Lanka, — its history, its cultures and the major agricultural and industrial schemes in the country.

'The Greater Gift'
By A. J. Cronin

(Continued from page 1)

"He died a quarter of an hour ago" was the shocking reply. For months he was suffering from an incurable illness but did not wish to trouble the Bishop with the knowledge of it. The Bishop wanted to be taken to him. He was led out behind the stables to a small cell where on a straw covered plank bed lay all that was mortal of Bishop Mario's boyhood friend. "This is where he lived?" "Yes my Lord". And how did he spend his days? "He served you". "But beyond that?" "Everyday in the garden he fed the birds from his own platter. He spoke often to the little children at the palace gates. And then..... he prayed". The Bishop's expression was inscrutable, but a knife was striking at his heart. His manner towards Anselmo in these last years had been naughty.

The Bishop then left for Rome where, in St. Peter's, he was to preach before a gathering of archbishops. When he began to speak he faltered again. Words issued haltingly from his lips. In despair he glanced beneath him. And of course Anselmo was not there. In confusion, Mario struggled through his sermon. Hot with shame he left the precincts of St. Peter's.

Deeply injured he set to work to prepare his next sermon with meticulous care. However, when he came to deliver the address he failed again. He muttered, "It is true..... he was the substance..... I am the empty husk."

He now decided to go back, to the monastery where he had been ordained, where Anselmo first came to serve him and where he now lay buried. Mario visited the shady graveyard every day. One afternoon the Superior came unexpectedly and found the Bishop kneeling beside Anselmo's grave. As Mario rose the Superior asked him, "Well, my son, are you praying that eloquence may be restored to you?" No, Father I ask for a greater blessing — Humility."

— I. P. T.